

μιν, ἔδωκε καταφύγιον Γακώβω ζ'. Στάρτ, ὅσις ἀδίκως ὑπερήδη τῆς βασιλείας τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ προφάσει ὅτι ἦτον Καθολικός. Ἐκύρωσε τὴν καταδίκην τῶν πέντε προτάσεων τῆ Γανσενί μετὴν Βέλλαν, Ἀμπελον Κυρίε Σαβαώθ, κατέκρινε τὰς δεισιδαιμονιώδεις τελετὰς τῶν Μισσιοναρίων τῆς Κίνας, καὶ ἐξέδωκε τὴν περίφημον Διαταγὴν, ἧς ἡ ἀρχή. Ὁ Μονογενὴς, μετὴν ὅποιαν κατέκρινεν ἑκατὸν μίαν πρότασιν τῆ Κησνελίε, ὡς κατωτέρω ρηθῆσεται· ἐδοκίμασε νὰ ἀκυρώσῃ τὴν βασιλικὴν Μοναρχίαν τῆς Σικελίας, ἀλλὰ ματαίως. Ἀπεδοκίμασε τὴν ἐκλογὴν τῆ Δακὸς τῆ Ἀννόβερ εἰς Ἐλέκτωρα τῆ Ἰμπερίε, ἐπειδὴ δὲν ἦτον Καθολικός, καὶ ἐμεταχειρίσθη κάθε τρόπον ἵνα μὴ γίνῃ, ἀλλ' οἱ κόποι τε ἐφάνησαν μάταιοι. Ἀρχιερατεύσας δὲ ἔτη 21. ἐτελεύτησεν ἔτῶν 72. Σώζονται τῆ αὐτῆ ἑμίλια διάφοροι, καὶ ἄλλα τινα, τύποις ἐκδεδομένα. Ἰδε περὶ αὐτῶ τὸν Σιζερόνιον εἰς τὸν βλοντε, τὸν Ἀδβοκάτ, τὸν Βέρτιον, τὸν Μοσχέμιον, τὸν Ἐγγυ ἐν τῷ Ποντιφικῷ σοφῷ σελ. 930. τὸν Γβαρνάκιον βίε τῶν Ρώμης Ἀρχιερέων καὶ Καρδινάλιων Τ. Α΄. Σελ. 369. καὶ Τ. Β΄. Σελ. 1. καὶ τὸν βλοντε παρὰ τῆ Πολυδώρε.

Γ'νοκέντιος. ΙΓ΄.

§. 6. Γ'νοκέντιος ΙΓ΄. Μιχαὴλ Ἀγγελοσ λεγόμενος πρὶν τῆς ἀρχιερατείας τε, Ρωμῆος τῷ γένει ἀπὸ λαμπρᾶν καὶ παλαιαν Φαμύλιαν, Κόντι λεγομένην, ἐκ τῆς ὁποίας ὀκτώ Πάπιδεσ ἐγίναν· ἐψηφίσθη τῷ 1721. καὶ ἀρχιεράτευσεν λαμπρῶς, καὶ μετ' βασιλικὴν μεγαλοπρέπειαν ἔτη δύο καὶ μῆνας δέκα, καὶ μετ' αὐτὸν διεδέχθη τὸν Παπικὸν θρόνον Βενέδικτος ΙΓ΄. ἴδε τὰς ἄνω συγγραφ.

Βενέδικτος ΙΓ΄.

§. 7. Οὗτος ὀνομάζετο Βικέντιος Μαρία Καρδινάλις Οὐρσίνοσ, ἐκ τῆ τάγματος τῶν Κιρκύων, ἀνὴρ ταπεινὸσ, γλυκύσ, ἡμεροσ, εὐσεβὴσ καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας θερμὸσ ζηλωτῆσ. Ἐπλήρωσεν ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς ἕνα ἀγαθὸν Ἀρχιερέα, ἔκαμε πολλὰσ Συνόδουσ εἰς τὰς διαφόρουσ ἐπαρχίασ ὅπῃ ἐδιοίκησε πρὶν γίνῃ Πάπασ, εἰς μετεορύθμισιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας, καὶ ἡδῶν. Ἡ συνεχὴσ προσευχή, νηστεια, ἐγκράτεια, σκληραγωγία, ὁ ζῆλοσ τε διὰ τὴν ὀρθὴν κήρυξιν τῆ Εὐαγγελικῆς λόγου, καὶ τὴν καθαρότητα καὶ ἀπλότητα τῆς ἡθικῆς, ἡ ἐπιμελεία τε εἰς τὸ νὰ διατηρῆται ἐν εὐταξίᾳ εἰς πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν, τὸν κατέσχησεν εὐάρεστον, καὶ σεβάσμιον εἰς πᾶσαν τὴν Εὐρώπην. Ἀπηγόρευσε τοῖσ κληρικῶσι τὰ τῶν λαϊκῶν φορέματα, ἕτε ποτὲ ἐκλύθη τὰ ῥάσα τῆ τάγματός τε. Κατέκρινε καὶ αὐτὸσ τὰς τελετὰσ καὶ ἔθιμα τῶν Κινῶν· ἐσυνάθροισε Σύνοδον ἐν Ρώμῃ εἰς βεβαίωσιν τῆς διαταγῆσ τῆ πρὸ αὐτῆ Κλήμεντοσ, ἐκύρωσεν ὑπερον τὴν διδασκαλίαν τῶν Θωμισῶν Θεολόγων περὶ τῆς χάριτοσ, καὶ προορισμῶ, περὶ ὧν κατωτέρω. Ἐπαυσε τὰ σκάνδαλα, καὶ διαφοράσ τῆς Αὐλῆσ τῆς Ρώμης μετὰ τὰσ Βασιλεῖσ. Ἐνα μόνον ἐσμίκρυνε τὴν δόξαν τε, ὅτι ἐπὶ τῆς ἀρχιερατείας τε, ὁ Καρδινάλις Κόσσια, υἱὸσ ἐνὸσ μπερμπέρι τῆς Νεαπόλεωσ ἐπροχώρησε τόσον εἰς τὴν εὐνοίαν τε, καὶ ἐσύναξε πλάτη ἄπειρα μετὰ τὰσ τυραννίας καὶ ἀδικίας τε, ἀλλ' ἐτιμωρήθη, ὑπερον ἐφυλακῶθη εἰς τὸ φέριον
τῆ